

ασκός

ασκός, ο, ουσ. [<αρχ. ἄσκος], ο ασκός·

- ανοίγω τους ασκούς του Αιόλου, δημιουργώ αναστάτωση, σύγχυση με λόγο ή πράξη μου, που μπορεί να επιφέρει δυσάρεστες συνέπειες ή να έχει ανεξέλεγκτες εξελίξεις: «οι βουλευτές πρέπει να ζυγιάζουν τα λόγια τους, ιδίως όταν αναφέρονται σε δύσκολες περιόδους της ιστορίας μας, γιατί, ένας άστοχος λόγος μπορεί ν' ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου». Από την Οδύσσεια, σύμφωνα με την οποία οι σύντροφοι του Οδυσσέα παρακινούμενοι από την περιέργειά τους άνοιξαν, παρά τη ρητή εντολή του, τον ασκό που του είχε παραδώσει ο Αίολος, ο θεός των ανέμων, όπου, για να συνεχίσουν με ασφάλεια το ταξίδι της επιστροφής, είχε συγκεντρώσει όλους τους ανέμους, με αποτέλεσμα να προκληθεί μεγάλη τρικυμία

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας